

College van Burgemeester en Wethouders van Weesp

Ter attentie van mevrouw A. Heijstee
Postbus 5099
1380 GB Weesp

Betreft: Advies inzake concept beleidsnota 'Bescherming en Opvang'

Weesp, 9 december 2016

Geachte mevrouw Heijstee,

Hierbij ontvangt u ons advies inzake de concept beleidsnota 'Bescherming en Opvang'. Wij hebben begrepen dat de beleidsnota op basis van de uitgebrachte adviezen zal worden aangepast en op regionaal niveau wordt vastgesteld. Wij gaan er vanuit dat de gemeente Weesp op basis van de beleidsnota een lokaal uitvoeringsplan maakt, waarin de beleidsvoornemens concreet worden gemaakt, aansluitend op de Weesper situatie. Dit lokale uitvoeringsplan zien wij graag voor advisering tegemoet.

De Commissie Welzijn vergadert op 13 december 2016 over de concept beleidsnota 'Bescherming en Opvang'. Wij verzoeken u het integrale advies uiterlijk 12 december 2016 aan de commissie te verstrekken.

Wij danken het ambtelijke voorbereidingsteam voor de wijze waarop de Adviesraad Sociaal Domein is betrokken bij de ontwikkeling van het document. Dit heeft bijdragen aan de visie die in bijgaand advies staat verwoord.

In afwachting van uw reactie,

Met vriendelijke groet,
Namens de Adviesraad Sociaal Domein Weesp,

H.G. Blaauwbroek
Voorzitter

CC: mw. N. ten Bosch

Datum	9 december 2016
Wethouder	A. Heijstee
Ambtelijk contactpersoon	Nicole van den Bosch
Naam dossier	Bescherming en Opvang
Deadline advies	12 december 2016

Status		Voor	
Ter kennisname			
Ongevraagd advies		College van B&W	X
Gevraagd advies	X	Gemeenteraad	X

De Adviesraad Sociaal Domein heeft met genoeg kennis genomen van het conceptbeleidsplan 'Bescherming & Opvang'. Er worden veel belangrijke punten benoemd en er zijn veel goede voornemens aangestipt. Ook worden nieuwe samenwerkingsverbanden voorgesteld om daarmee tot een meer gestroomlijnd aanbod te kunnen komen. De Adviesraad heeft daar waardering voor. Op een aantal punten leidt het lezen van dit conceptbeleidsplan toch tot een gevoel van ambivalentie bij de Adviesraad. Want hoe verhoudt zich een en ander tot de toch vaak wel weerbarstige materie in de realiteit? Blijven de kosten voor overhead beheersbaar en in goede verhouding tot de kosten van geleverde zorg? Vanuit welke visie moet je deze teksten beoordelen? Een beleidsverantwoordelijke zal het verhaal anders lezen dan een (potentiele) gebruiker. De spanning tussen proces en eindproduct.

Waar gaat het over?

Gewoonlijk zijn mensen in staat om zelf de regie over hun levenswandel te voeren. Zij doen dit met ondersteuning van en in samenhang met familie, vrienden en de verder sociale omgeving. Het kan gebeuren dat mensen ten gevolge van ziekte of beperking of ten gevolge van maatschappelijke misère niet meer instaat zijn voldoende regie over hun leven te houden.

Wanneer familie en/of vrienden ook niet meer in staat zijn om adequate ondersteuning te bieden, zal het nodig en wenselijk zijn om een beroep te doen op ondersteunende diensten die via de overheid (Gemeente) aangeboden worden.

Het zal hier dus om mensen gaan die ondersteuning nodig hebben om zo veel als mogelijk eigen regie over hun situatie te behouden. Dat is dus iets anders dan iemand "de eigen regie teruggeven". Adequate ondersteuning op de items die bij die persoon spelen zal vaak voor langere tijd of soms zelfs structureel moeten zijn. Een ander kenmerk kan zijn dat familie, vrienden en sociale context vaak al "opgebruikt" zijn. Dat kan betekenen: zij zijn in bedoelde situaties vaak beperkt inzetbaar en zelden structureel. Familie en buurtgenoten zijn lang niet altijd een vanzelfsprekend vangnet. Het bieden van ondersteuning op 'de eigen regie' kan de Gemeente nooit ontslaan van haar verantwoordelijkheid. 'Eigen regie' en verantwoordelijkheid zijn geen synoniemen.

De Adviesraad wil haar zorg uitspreken over de grote nadruk die door de hele nota op het “benutten” van familie en buurtgenoten in het beleidsplan wordt gelegd, met alle positieve verwachtingen daarbij. Het zal eerder zo zijn dat familie en/of buurtgenoten in voorkomende situaties ook enige ondersteuning behoeven. Bovendien is het niet ondenkbaar dat personen die een beroep doen op ‘Bescherming & Opvang’ al bekend zijn met reguliere ondersteuning vanuit het Sociaal Domein en dat ook daarbij de mogelijkheden van familie en buurtgenoten al uitgenut zijn. Dat laat onverlet dat het van essentieel belang is dat cliënt en zijn omgeving zich betrokken weten bij de opzet en uitvoering van de interventie.

De Adviesraad wil benadrukken dat de Gemeente altijd verantwoordelijkheid blijft dragen in situaties waar ondersteuning nodig is. Dat geldt ook voor situaties waar een belangrijk deel van die ondersteuning geboden wordt vanuit een informeel circuit met familie en/of buurtgenoten. Dat zal bijvoorbeeld betekenen dat de Gemeente oog moet blijven houden op de continuïteit en het toereikend zijn van deze ondersteuning.

De Adviesraad wil advies uitbrengen op het regionaal vast te stellen beleidsplan ‘Bescherming & Opvang’ en wil vervolgens ook de mogelijkheid hebben om advies uit te brengen op het lokale uitvoeringsplan van de Gemeente. Besluitvormingsprocessen moeten hier op ingericht zijn.

De Adviesraad adviseert om in de nota duidelijker te laten uitkomen welke taken regionaal belegd moeten worden en welke taken lokaal uitgevoerd zullen worden. Dit is te meer van belang omdat daarmee ook duidelijk kan worden waar de uitvoeringsverantwoordelijk ligt. Wanneer dat laatste niet glashelder vastgelegd is, zal dat de uitvoering danig kunnen belemmeren.

Waar eindigt regionaal aanbod en begint lokaal aanbod? Hoe sluit dat op elkaar aan en hoe is de onderlinge afstemming bij overlap geregeld? Dit vraagt om het benoemen van randvoorwaarden.

De Adviesraad deelt de mening dat een beroep op ‘Bescherming & Opvang’ verminderd kan worden indien de inzet van regulier aanbod vanuit het Sociaal Domein accuraat kan worden aangewend. Om die reden werd ook het dossier ‘Beschermd Wonen’ aan het oorspronkelijke dossier ‘Maatschappelijk zorg’ toegevoegd. In het hoofdstuk ‘Inleiding’ wordt hier ook op gewezen, maar in de vijf programma’s die daarop volgen blijft de uitwerking mager. Toch is het onderwerp van groot belang. Hoe minder organisatie en geld er naar crisisinterventie hoeft, hoe meer dat aangewend kan worden in de reguliere zorg. Crisissituatie moeten zoveel mogelijk voorkomen worden, tot ieders heil.

De Adviesraad ondersteunt de wens van de gemeenten dat professionals praten met de mensen en niet over de mensen. Praten met de mensen betekent ook: luisteren naar mensen, contact maken, zich inleven in de situatie van die mensen.

De adviesraad adviseert daarbij wel, mogelijk ten overvloede, om in begrijpelijke en voor die mensen gebruikelijke taal te communiceren. De communicatie met cliënten zal per definitie minder formeel moeten zijn dan het meer procedurele jargon waarin professionals met elkaar communiceren.

Het gebruik van “standaardbrieven” conflicteert heel vaak met het streven naar een meer

persoonlijke benadering.

De Adviesraad adviseert om in het conceptbeleidsplan de mogelijkheden tot communicatie tussen de meest direct betrokken zorgverleners bij complexe problemen te verduidelijken. Immers, een goede mogelijkheid tot onderlinge communicatie op de werkvloer is van eminent belang voor de betrokkenheid bij de problematiek en daarmee de effectiviteit van de aanpak. De organisatie om deze communicatie mogelijk te maken moet faciliterend zijn en mag niet verstorend werken doordat aan allerlei eisen van het systeem voldaan moet worden. Dus een insteek die inzet op variatie en zelfregulatie, opdat de noodzakelijke dynamiek gewaarborgd is. Dit zal ook consequenties moeten hebben voor de rol van de nieuwe regisseur vanuit de uitvoeringsorganisatie.

De Adviesraad adviseert de gemeente om te faciliteren dat op het niveau van de werkvloer vertegenwoordigers vanuit diverse disciplines elkaar makkelijk, eigenlijk als vanzelfsprekend, kunnen consulteren. Vooral bij problematiek met psychiatrie, verstandelijk beperkt zijn en verslaving, waarbij er vaak veel overlap kan zijn, is dit van belang.

De Adviesraad constateert dat in een aantal gewenste ondersteunings-arrangementen problemen kunnen ontstaan met zogenaamde “financieringsschotten” (bv: ZV, WIZ, WMO).

De Adviesraad adviseert, juist omdat het “schottenprobleem” een bekende problematiek is, om in voldoende mate op deze situaties te preluderen opdat de zorg voor de cliënt hier geen last, bijvoorbeeld in de zin van vertraging van het proces, kan hebben.

Visie op Zorg voor jeugdigen.

Om kinderen op te laten groeien in een veilige omgeving waarbij zij vaardigheden ontwikkelen om uiteindelijk deelnemer aan een samenleving te kunnen zijn, zijn een aantal voorwaarden van essentieel belang.

Het jonge kind moet zich vanaf de geboorte kunnen ontwikkelen in een rustige, harmonieuze omgeving, met een beperkt aantal sleutelfiguren (ouders en enkele anderen) voor wie het mogelijk moet zijn een band met het kind op te bouwen. Met name in de eerste levensjaren ontwikkelt een kind mogelijkheden tot hechting en tot empathie, wanneer de omstandigheden daar maar gunstig voor zijn. Dit zijn basisvoorwaarden om later makkelijker sociale vaardigheden aan te leren. Naast de opvang door ouders kan de opvang in een goed georganiseerde crèche, waar men oog heeft voor bovengenoemde aspecten, zeker bijdragen aan de ontwikkeling van baby naar sociaal burger. De Gemeente heeft hier een belangrijke opdracht en daarbij ook de mogelijkheden om, via publieke jeugdzorg, consultatiebureaus, voorlichting en instructie en bezoeken aan huis, hieraan bij te dragen. Ook moet het mogelijk zijn dat in voorkomende situaties peuters op sociaal/medische indicatie in en een regulier kinderdagverblijf geplaatst kunnen worden.

De overgang van crèche naar basisschool moet ook in dit teken staan, evenals de verdere ontwikkeling tijdens de basisschoolperiode. Buitenschoolse Opvang zal voldoende beschikbaar en bereikbaar (financieel) moeten zijn. In de loop van die periode zal het kind zich steeds meer op de wereld om zich heen willen richten en moet daartoe dan ook de mogelijkheden krijgen. De school, de leerkrachten en zo nodig de openbare jeugdzorg en eventuele andere zorgverleners spelen hier een belangrijke rol. De Gemeente kan daarbij een faciliterende rol spelen, en zal vooral ook moeten zorgen dat kinderen kunnen meedoen aan sport, muziek, dans, creatieve clubs enzovoort. Dit zal

niet alleen hun gezondheid ten goede komen, maar hen ook trainen in sociale vaardigheden. Dit zijn belangrijke voorwaarden om de wens tot preventie in te vullen.

Binnen dit geheel kunnen interventies vanuit het aanbod van het dossier Jeugdzorg, tot en met crisisinterventie, nodig zijn. Uitgangspunt moet daarbij zijn dat *zorg voor jeugdigen* als een continuüm wordt gezien.

De Adviesraad constateert dat in het conceptbeleidsplan 'Bescherming & Opvang' de *zorg voor jeugdigen* weliswaar op diverse plaatsen benoemd wordt, maar dat dit onvoldoende tot een samenhangend beeld leidt. De Adviesraad is van mening dat het bij *zorg voor jeugdigen* om een continuüm moet gaan. Daarbij kunnen het voorkómen van ontsporing, het begeleiden bij ontsporing en het acuut ingrijpen bij crisis, wisselend door de tijd heen aan de orde komen. Daarmee zijn deze interventies met elkaar verbonden. En uiteindelijk gaat het er om dat er zo min mogelijk gebruik gemaakt hoeft te worden van de diensten uit het pakket 'Bescherming & Opvang'. Daarbij vindt de Adviesraad dat begrippen zoals bijvoorbeeld 'huislijk geweld' of 'kindermishandeling' scherper gedefinieerd moeten worden, omdat de aanpak doorgaans ook verschillend zal zijn.

De Adviesraad adviseert om in dit beleidsplan aan de *zorg voor jeugdigen* een apart hoofdstuk te wijden waarin de relevante aspecten van *zorg voor jeugdigen* benoemd worden, opdat duidelijk zal zijn dat het hier om één belang met meerdere onderling verbonden aspecten gaat.

De Adviesraad adviseert om goede regels op te stellen hoe aandacht besteed moeten worden aan de overstap van jeugdzorg naar volwassenenzorg (GGZ) rond de leeftijd van 18 jaar. Niemand mag dan tussen wal en schip kunnen geraken. Een verantwoordelijkheid kan pas overgedragen worden als een andere partij de verantwoordelijkheid kan garanderen. ("warme overdracht")

De Adviesraad adviseert om apart aandacht te besteden aan de positie van het 'beschermd wonen' voor '*jeugdigen met een licht verstandelijke handicap*'. Deze groep wordt nauwelijks benoemd in het voorliggende conceptbeleidsplan. Het gaat dan niet zo zeer om tijdelijke opvang bij crisis, maar om de voorziening waarbij kwetsbare jongeren staat kunnen maken op een structurele voorziening 'beschermd wonen'.

Er is een nieuwe situatie ontstaan door overheveling van deze zorg van het RIBW naar de gemeenten (van AWBZ naar WMO financiering). Een grote groep licht verstandelijk beperkte mensen valt nu buiten de boot bij de huidige WLZ en krijgt ook geen onderdak bij beschermd wonen (voormalige RIBW) omdat die meer gericht is op mensen met een psychiatrische beperking. Tijdens het ontstaan van het conceptbeleidsplan 'Bescherming & Opvang' werd de voorziening 'Beschermd Wonen' toegevoegd aan het dossier 'Bescherming & Opvang'. Het zou goed zijn dat hier te motiveren.

Er kunnen zich bij deze jongeren situaties voordoen waarbij het niet redelijk is dat verlangd kan worden dat zij nog in het oorspronkelijke gezin opgevangen worden ook al zullen zij niet of minder goed in staat zijn geheel zelfstandig te wonen. Het zal dan vaak gaan om jongeren met een licht verstandelijk handicap die maatschappelijk kwetsbaar zijn en een neiging tot verslaving, zwerfgedrag en/of criminaliteit kunnen tonen. Zij zijn gebaat bij structurele ondersteuning op een eigen woonplek.

Programma 1-Echte betrokkenheid

De Adviesraad deelt de mening dat wat mensen in eerste instantie vooral nodig hebben is een

vaste, goed te benaderen persoon, die persoonlijke aandacht kan geven en voor bescherming kan zorgen (betrokkenheid). Deze functionaris, die voldoende bekend moet zijn met het pallet aan problemen die in voorkomende gevallen aan de orde kunnen zijn, moet voldoende beleidsvrijheid, ruimte en handelingsmacht (mandaat) hebben om in eerste opvang adequaat te kunnen handelen; dus de situatie van “de patiënt staat centraal”. Ook bij crisissituaties moet hier zoveel mogelijk naar gestreefd worden. Deze functionaris heeft ook verantwoordelijkheid voor een juiste voortgang van eventuele wenselijke inzet van zorg na een crisissituatie. Het functieprofiel voor deze functionaris past (in Weesp) goed binnen het Sociaal Wijkteam. Vanuit die positie kan deze functionaris goed schakelen tussen de inzet van acute en niet-acute zorg. Hij stemt af met de nieuw aan te stellen *regisseur* vanuit de gemeentelijke uitvoeringsdienst die dan faciliterend kan optreden met name bij problematiek die de gebruikelijke zorg overstijgt, met daarbij een schuin oog op de beschikbare budgetten. Zo'n opstelling kan zorgen voor een heldere taakverdeling en geeft transparantie bij keuzes.

N.B. De *gemeentelijk regisseur* vanuit het gemeentelijk uitvoeringsapparaat komt in de nota wat uit de lucht vallen. Het lijkt er op dat hij wel heel veel taken en bevoegdheden krijgt toebedeeld, maar niet wordt duidelijk gemaakt wat zijn positie wordt binnen het geheel van zorgaanbod vanuit het Sociaal Domein. Gaat dit om regie wanneer er een beroep wordt gedaan op voorzieningen vanuit 'Opvang & Bescherming'? Of wordt de doelgroep veel groter? Wie vallen er onder genoemde doelgroep: *de meest kwetsbare groepen*?

In veel gevallen zullen er al 'regie-voerende' contactpersonen zijn voor deze mensen.

Een stapeling van regisseurs zal de operationele slagkracht en het contact met de cliënt niet ten goede komen.

De Adviesraad adviseert om de positie van de *gemeentelijk regisseur vanuit het gemeentelijk uitvoeringsapparaat* binnen het geheel van het aanbod vanuit het Sociaal Domein eerst duidelijker te beschrijven voordat deze functionaris operationeel wordt.

De Adviesraad adviseert om, ook bij crisissituaties, te zorgen voor enkelvoudige regie, dicht bij de patiënt/cliënt. De Adviesraad adviseert daarbij om hetgeen Centraal moet vooral centraal te doen, maar daarbij lokaal te laten wat lokaal ook kan.

De Adviesraad adviseert om de reikwijdte van de taken en verantwoordelijkheden van de voor de periode van twee jaar benoemde beleidsadviseurs (blz 15) duidelijker te omschrijven. Dit met name waar het betreft hun verantwoordelijkheid voor de implementatie van het beleidsplan 'Bescherming & Opvang' bij de Gemeenten.

Waar kruist deze verantwoordelijkheid de verantwoordelijkheid van de Gemeente zelf?

De Adviesraad wil er haar zorg over uitspreken dat in het beleidsplan veel aandacht is voor een breed, zo niet volledig, mogelijk aanbod met meerdere disciplines. Daardoor kan er bij acute opvang juist vertraging van de inzet van zorg en onduidelijkheid over verantwoordelijkheden ontstaan. Streven naar volledigheid kan operationaliteit danig in de weg zitten.

Daar komt bij dat in de Beleidsnota lijkt te worden uitgegaan van een 'ideaal situatie' bij de diverse aanbieders van zorg. Dat is niet realistisch; zo was het niet, zo is het niet en zo zal het niet worden. Zoals op elk gebied zal ook hier de 'menselijke factor' om aandacht vragen.

Doordat elk systeem, zeker bij crisissituaties, zijn onvolkomenheden kent kan de patiënt makkelijk tussen wal en schip geraken. Het is van belang hier altijd rekening mee te houden.

Programma 2-Preventie & Vroegsignalering.

De Adviesraad deelt de mening dat (vroeg)tijdige signalering van mogelijk te verwachten problematiek, of escalatie van bekende problematiek, een goede zaak is en kan aanzetten tot preventie. De Adviesraad stelt zich daarbij op het standpunt dat het adequaat oppakken van afgegeven signalen van minstens even grote waarde is als het afgeven van signalen op zich. Wanneer iemand de stap gemaakt heeft een signaal af te geven en dat signaal wordt niet adequaat opgepakt, dan werkt dat al snel demotiverend. Dat werkt ook andersom: als signalen adequaat opgepakt worden zal dat een stimulerend effect hebben op het afgeven van signalen.

Wat betreft voorlichting en informatie aan bewoners blijkt doorgaans dat deze informatie zelden beklijft en alleen van nut is in tastbare situaties. Hier veel geld en energie insteken lijkt niet zo zinvol. Een duidelijk, toegankelijk en veilig adres waar signaleringen gemeld kunnen worden, terwijl duidelijk is dat daar dan ook iets mee gebeurt (terugkoppeling?) is reclame op zich en daarmee voldoende. Zeker professionals zullen de weg dan snel vinden.

Programmapunt 3-Veilig & beschermd thuis wonen en Programmapunt 5-Beschermd woon & opvangplekken.

Bij programmapunt 3 zowel als bij programmapunt 5 komt de voorziening 'beschermd wonen' aan de orde. Doordat hierbij 'beschermd wonen' in verschillende contexten wordt gebruikt leidt dit voor de lezer tot verwarring. Het gaat enerzijds om bescherming tegen gevaar van buiten, zoals kindermishandeling, huiselijk geweld en vrouwenmishandeling, dus bescherming tegen een ander, en anderzijds om 'gevaar van binnen uit' dat wil zeggen risico ten gevolge van gebrek of tekortkoming bij de betrokkene zelf. Het bieden van bescherming en/of beschermd opvang in situaties waarin bedreiging van buiten een factor is, is dan ook iets anders dan het aanbieden van 'beschermd wonen' zoals dat onder het RIBW was. In het eerste geval zal er nadruk liggen op interventie van 'Veilig thuis' (vaak tijdelijk) en in het tweede geval zal er nadruk liggen op ondersteuning vanuit de WMO (vaker structureel).

De Adviesraad adviseert om in het Beleidsplan duidelijker het onderscheid te maken tussen bescherming zoals 'Veilig Thuis' die biedt bij bedreiging, en bescherming zoals die vanuit de WMO geboden wordt aan mensen die onvoldoende op eigen benen kunnen staan. De Adviesraad heeft daarbij voorkeur om deze beide situaties in twee afzonderlijke hoofdstukken, dan wel afzonderlijke programma's op te nemen.

In het conceptbeleidsplan dat nu voorligt zou *Programma 3* met voornamelijk tekstuele aanpassing geschikt gemaakt kunnen worden om de (crisis?)inzet van 'Veilig Thuis' te beschrijven. Het gaat dan niet meer, zoals nu, om alle inwoners, maar om een omschreven doelgroep. De alinea onder 'Toezicht op afroep in de wijk' moet dan waarschijnlijk naar Programma 5.

Programma 5 "Beschermd woon- & opvangplekken" kan dan geschikt gemaakt worden voor de situatie van de meer structurele opvang in 'Beschermd wonen'. In het conceptbeleidsplan worden een aantal aandachtspunten en wensen uitgesproken die passen bij vernieuwde inzichten die in de afgelopen periode geformuleerd zijn. Zo willen de gemeenten meer differentiëren naar verschillende

‘cliëntprofielen’. Ook is er aandacht voor financiële consequenties van het principe ‘scheiden wonen en zorg’, waarbij de woonlasten (deels) via een ander loket worden betaald. Maar over de gevolgen hiervan op het gebied van ‘zorg’ wordt weinig concreet gemaakt.

Dit wringt te meer omdat de afbouw van intramurale zorg in de GGZ met de 33%, die voorzien was in 2020, nu al gerealiseerd is, terwijl de uitbreiding van de extramurale zorg, die hierdoor nodig zal zijn om te kunnen voldoen aan de toenemende vraag naar deze zorg, nog maar nauwelijks van de grond lijkt te komen.

Zowel door de mensen die uit de intramurale zorg ontslagen worden als door de mensen die voorheen voor intramurale zorg in aanmerking kwamen wordt dit als een bedreigende situatie ervaren. De Gemeente heeft bij deze indicatie de verantwoordelijkheid voor de combinatie van zowel wonen (zie ook woonvisie) als van zorg, ongeacht vanuit welke pot betaald wordt. Bovendien zal bij niet-adequate aanpak van deze situatie het aantal crisisinterventies toenemen, terwijl het tegendeel de bedoeling moet zijn.

De Adviesraad adviseert om de mogelijke consequenties van de afbouw van intramurale plekken bij GGZ-instellingen en bij instellingen voor mensen met een verstandelijke beperking duidelijker in kaart te brengen, en beter te laten zien welk antwoord men hier als gemeente voor heeft geformuleerd.

Een zelfde traject adviseert de Adviesraad ook voor het principe: ‘scheiding wonen en zorg’.

De Adviesraad vindt dat de gemeente duidelijk moet laten zien dat zij ook na alle veranderingen in wet en regelgeving haar verantwoordelijkheid neemt voor zowel ‘wonen’ als voor ‘zorg’ bij deze kwetsbare groep mensen.

De Adviesraad adviseert om aan Programma 5 een extra hoofdstuk toe te voegen betreffende de omgang met mensen met aan dementie gerelateerde problematiek die nog, met of zonder partner, thuis wonen. Het in de wet (WIZ) beoogde crisisbed voor deze doelgroep blijkt in de praktijk voornamelijk “virtueel” aanwezig. Daarbij kan dan ook overwogen worden om ‘crisisopvang’, zoals in Programma 4 benoemd staat voor deze mensen, te vervangen door ‘acute opvang/interventie’ in een verpleeghuis. Dit zou dan met vertegenwoordigers van de verpleeghuizen verder ingevuld moeten worden.

Er moet ook niet gewacht hoeven worden tot het echt ‘crisis’ is. En als er toch sprake van crisis is, dan kan de tussenkomst van een crisisdienst hopelijk voorkomen worden.

Handtekening voorzitter

H.G. Blaauwbroek

Adviesraad Sociaal Domein Weesp